

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Schreiber József
Cím: Tanoncok karácsonya

Forrás: Nepszava

Bn.
(Hely)

1919. XII. 25

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

331.86

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Budapest főváros háziyomdája 1919.

Tanoncok karácsonya.

*

Évtizedekben számítható az az idő, amióta a magyarországi tanoncmozgalom megindult és amióta még mindig a kezdet nehézségeivel küzd. Ez a küzdelem akkor indult meg Magyarországon, amikor már a fölnőtt munkáság szerte az országban, de legfőképen a fővárosban az osztályharc alapjára helyezkedve, szakszervezeteket alakított. A tanoncmozgalom az első időkben nem lehetett erős, hiszen nem volt erős a fölnőtt munkásmozgalom sem. De az utóbbi tiz esztendő alatt, amikor már szép, életerős és fejlődőképes fölnőtt munkásmozgalom volt — a tanoncmozgalom még mindig — gyermekcipőkben járt.

A tanoncmozgalom, sajnos nem tudott olyan mély gyökeret verni, hogy erőssé fejlődhessen. Ennek oka abban is keresendő, hogy a fölnőtt munkáság vezetői, a szakszervezeti vezetők nem értékelték a tanoncmozgalmat annyira, hogy annak vezetésére fölnőtt, meggyőződéses szociáldemokrata munkást állítottak volna oda, másrészt nem támogatták anyagilag sem oly mértékben, ahogyan azt a mozgalom érdeke megkívánta volna. Nagy hiba volt az is, hogy a tanoncmozgalomba befurakodott a diákság és egyéb nem odavaló elem, akik mellékvágányra terelték a mozgalmat és ellenkezőjét csinálták annak, amit tenni kellett volna. Azok a diákok, akik vezetőkül föltolták magukat, legtöbbször nem törődtek azzal, hogy az ifju proletárok a legelemibb tudást, az írást, olvasást elsajátítsák, hogy megkedveltsék velük a szakmájukat és hogy megismertessék velük a szakszervezet szükségességét és fontosságát. Baj volt az is, hogy szemben az ifjumunkásmozgalom régi szociáldemokrata vezetőinek akaratával, mindig akadtak olyanok, kik a serdületlen if-

jak lelkületéhez az országos politika jelszavaival hozzá tudtak férkőzni és belevonták őket a nagy küzdelmekbe, amely küzdelmek pedig nem használtak, de ártottak nagyon sokat az ifjuság lelkületének.

Sok, sok karácsony telt el a magyarországi ifjumunkások fölött, amelyek csak reményt nyújtottak arra a fölnőtt munkáságnak és az ifjumunkás seregnek is, hogy egyszer mégis eljövend az a karácsony, amikor olyan ifjumunkásmozgalmat lehet ünnepelni, amely az eddiginél biztosabb alapokon nyugszik. Ez a sok, sok esztendőről fölszaporodott remény táplálta azt a mozgalmat is, amely most megindult és amely mozgalom — úgy hisszük — végre beváltja ezeket a reményeket.

A Magyarországi Szakszervezeti Tanács a szervezetek vezetőivel egyetemben elhatározta, hogy a bolsevizmus átkos nyüge alól fölszabadult tanoncmozgalmat teljesen új vágányra tereli: szakmánként minden szakma vezetősége által kiküldött fölnőtt munkás vezetésével az ifjumunkások országos bizottságának irányítása mellett, semmi áldozatot sem kimélve, fogja vezetni, irányítani és fejleszteni a magyarországi ifjumunkásmozgalmat. Ez a határozat két hónappal ezelőtt jött létre és máris szép eredményt mutat föl az új mozgalom. Már csaknem minden szakmában megalakultak a csoportok, néhány nap múlva elhagyja a sajtót a tanoncok régi kipróbált fegyvere: *Az Ifjumunkás*. A mozgalom minden szála a szaktanácshoz, illetve az ifjumunkások országos bizottságához kapcsolódik és így lehetetlen, hogy avatatlanok kezébe kerüljön a vezetés.

Az idei karácsony tehát új életerős és mindennel szemelő ifjumunkásmozgalmat hozott a tanoncok számára. Schreiber József.